

Til § 25.

Bestemmelsen, der udtømmende angiver, hvilke personer der har forsørgelsespligt i forhold til det offentlige, svarer med redaktionelle ændringer til den gældende lovs §§ 2-5 og 6, stk. 1, dog at det er foreslået, at de regler, hvorefter en fader til et barn født uden for ægteskab kan have forsørgelsespligt over for barnet, også kan bringes i anvendelse på en person, der alene er anset som bidragspligtig.

Til § 26.

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 7, stk. 1, hvorimod man ikke har fundet det rimeligt at opretholde den særlige adgang efter § 7, stk. 3, til uden hensyn til forsørgerens økonomiske forhold at fastsætte normalbidrag i visse situationer. Denne regel medfører særdeles ubillige resultater over for økonomisk dårligt stillede og bevirker samtidig, at der ikke kan afkræves den økonomisk velstillede mere end normalbidraget. Det foreslås derfor, at reglen bortfalder, således at betaling efter forsorgsloven, når der er tale om en forsørgelsespligtig, altid fastsættes efter den forsørgelsespligtiges arbejdsmuligheder, kår, vandel og andre omstændigheder, der egner sig til at tages i betragtning. For at undgå forveksling med privatretlige bidrag er det endvidere — såvel her som i de følgende bestemmelser — foreslået at anvende ordet „betaling“ i stedet for „bidrag“.

Til § 27.

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 15, stk. 1, med enkelte redaktionelle ændringer. Derimod optages den øvrige del af § 15 ikke i loven, idet reglerne om omkontering af restancer bortfalder.

Til § 28.

Bestemmelsens første stykke svarer med redaktionelle ændringer til den gældende lovs § 6, stk. 2, medens andet stykke svarer til § 7, stk. 2, dog at der med hensyn til normalbidragenes størrelse er henvist til normalbidragsbestemmelsen i bidragsafsnittet.

Til § 29.

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 8, idet dog adgangen til at forhøje betalingen i tilfælde, hvor faderen eller den bidragspligtige er hemidlet, hvilket hidtil kun har kunnet ske på grundlag af en fortolkning af den gældende lovs § 7, stk. 2, særskilt foreslås lovfæstet.

Til § 30.

Denne bestemmelse svarer med redaktionelle ændringer til den gældende lovs § 9, stk. 1.

Til § 31.

På samme måde som i den gældende lovs § 10 fastslås det i denne bestemmelse, at fastsættelsen af betaling i andre tilfælde end i de i § 30 — og § 37 stk. 1 — nævnte sker ved overøvrigheden.

Til § 32.

Bestemmelsen svarer med enkelte mindre redaktionelle ændringer og de ændringer, der følger af ophævelsen af den gældende lovs § 7, stk. 3, til lovens § 11.

Til § 33.

I denne bestemmelse er det foreslået at gøre den særlige bestemmelse om adgangen til at undlade at pålægge betaling til børn over 15 år anvendelig på hele særforsovsområdet og ikke blot som nu på tilfælde, hvor der er tale om forsorg i henhold til lov nr. 192 af 5. juni 1959 om forsorgen for ånds- svage og andre særlig svagt begavede, jfr. denne lovs § 14, stk. 2, sidste pkt. Også for børn under 15 år er der foreslået indført ligestilling med børneforsorgen.

Til § 34.

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 13, idet det er foreslået at opretholde den gældende ordning, hvorefter betaling i anledning af særforsovs skal kunne indankes for socialministeren. I bestemmelsens første stykke er foreslået medtaget en regel om anke af det sociale udvalgs foreløbige betalingsfastsættelser i henhold til forslagens § 37, stk. 1, samt en ankerregel svarende til bestemmelsen i forsorgslovens § 301, stk. 3, jfr. forslagens § 67, stk. 1.

Til § 35.

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 14.

Til § 36.

Bestemmelsens første stykke svarer til gældende lovgivning. I andet stykke foreslås det at gøre den særlige adgang for det offentlige til efter den gældende lovs § 282, stk. 6, at indtræde i en privatretlig resolution vedrørende ægtefællebidrag anvendelig på hele lovens område, hvorved man undgår de konfliktsituationer, der kan opstå ved, at der samtidig består en privatretlig og offentligretlig resolution. Der henvises iøvrigt herom til de indledende bemærkninger.